

Ответници: QBE Insurance (Europe) Limited Magyarországi Fióktelepe и Magyar Állam

Преюдициални въпроси

1. Изпълнил ли е националният законодател надлежно членове 7 и 9 от Директива 90/314/ЕИО ⁽¹⁾, тоест предоставил ли е ефективна защита на частноправните субекти в случай на несъстоятелност на организаторите или продавачите на дребно на пътувания, като е предвидил, че размерът на предоставената от организатора или продавача на дребно финансова гаранция трябва да се изчисли като определен процент от нетните приходи, предвидени от продажбата на туристическия пакет или като минимална стойност?
2. В случай, че може да се докаже наличието на нарушение от страна на държавата, достатъчно съществено ли е то, за да се търси отговорност за вреди?

⁽¹⁾ Директива 90/314/ЕИО на Съвета от 13 юни 1990 година относно пакетните туристически пътувания, пакетните туристически ваканции и пакетните туристически обиколки (ОВ L 158, стр. 59; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 9, стр. 248).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Италия) на 2 август 2013 г. — Croce Amica One Italia Srl/Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

(Дело C-440/13)

(2013/C 344/68)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Croce Amica One Italia Srl

Ответник: Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

Преюдициални въпроси

1. В съответствие ли е с общностното право разпоредбата, съгласно която възлагащият орган, при упражняване на правото си да оттегля своите актове в областта на обществените поръчки, съгласно член 21 *quinquies* от италианския Закон № 241/1990 има правото да реши да не възлага окончателно обществена поръчка единствено на основание, че е образувано наказателно производство срещу законния представител на дружеството, което е временно избраният оферент;
2. в съответствие ли е с общностното право дерогация от принципа за окончателния характер на реализирането на наказателната отговорност, така както той е изразен в член 45 от Директива 2004/18/ЕО ⁽¹⁾, по съображения за административна целесъобразност, свързани с област, в която администрацията действа при условията на оперативна самостоятелност;

3. в съответствие ли е с общностното право дерогация от принципа за окончателния характер на реализирането на наказателната отговорност, така както той е изразен в член 45 от Директива 2004/18/ЕО, в хипотезата, в която образуваното наказателно производство се отнася до деяния, свързани с процедурата за възлагане на обществена поръчка, която е предмет на приетото от администрацията решение по силата на нейното право да оттегля собствените си актове;
4. в съответствие ли е с общностното право обстоятелството, че мерките, приети от възлагащ орган в областта на обществените поръчки подлежат на пълен съдебен контрол от страна на националната административна юрисдикция при упражняване на правомощията за контрол, възложени на посочената юрисдикция в областта на обществените поръчки, по-конкретно от гледна точка на надеждността и съответствието на офертата, и следователно не само в хипотезите на явно нелогичен характер, нерационалност, недостатъчни мотиви или фактическа грешка?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

Преюдициално запитване, отправено от Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol (Австрия) на 7 август 2013 г. — Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH/Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

(Дело C-443/13)

(2013/C 344/69)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol

Страни в главното производство

Ответник в първоинстанционното производство и жалбоподател във въззивното производство: Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH

Ищец в първоинстанционното производство и ответник във въззивното производство: Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 1 от Регламент (ЕО) № 1086/2011 ⁽¹⁾ за изменение на Регламент (ЕО) № 2073/2005 да се тълкува в смисъл, че прясно месо от домашни птици трябва да отговаря на микробиологичния критерий, посочен в ред 1.28 от глава 1 на приложение I към Регламент (ЕО) № 2073/2005 ⁽²⁾, във всички фази на дистрибуция?
2. Подлежат ли и стопанските субекти в хранителната промишленост, извършващи дейност на етапа на дистрибуцията на храни, изцяло на режима на Регламент (ЕО) № 2073/2005?

3. Трябва ли микробиологичният критерий, посочен в ред 1.28 от глава 1 на приложение I към Регламент (ЕО) № 2073/2005, да се спазва и на всички етапи на дистрибуцията от предприятията за храни, които не участват в производството (а извършват дейност само на етапа на дистрибуция)?

(¹) Регламент (ЕО) № 1086/2011 на Комисията от 27 октомври 2011 година за изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета и на приложение I към Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията по отношение на салмонела в прясно месо от домашни птици, ОВ L 281, стр. 7.

(²) Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията от 15 ноември 2005 година относно микробиологични критерии за храните, ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 51, стр. 141.

Жалба, подадена на 6 август 2013 г. от Voss of Norway ASA срещу Решение на Общия съд (първи състав), постановено на 28 май 2013 г. по дело T-178/11 — Voss of Norway ASA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

(Дело С-445/13 Р)

(2013/С 344/70)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Voss of Norway ASA (представители: F. Jacobacci, B. La Tella, avvocati)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени Решение на Общия съд от 28 май 2013 г. (дело T-178/11), и

— да осъди СХВП да плати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си Voss of Norway ASA (наричано по-нататък „Voss“) цели да бъде отменено Решение на Общия съд на Европейския съюз от 28 май 2013 г. по дело T-178/11 (наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля жалбата на това дружество за отмяна на решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (Марки, дизайни и модели) (СХВП) от 12 януари 2011 г. по преписка R 785/2010-1 (наричано по-нататък „спорното решение“), с което се уважава искането на Nordic Spirit за обявяване на недействителност на триизмерната марка на Общността, регистрирана от Voss на 3 декември 2004 г.

Правни основания на жалбата:

Първо правно основание: в обжалваното съдебно решение не е взето предвид второто правно основание на Voss, изтъкнато пред Общия съд, а именно че тежестта на доказване е била обвързана в производството пред апелативния състав.

Общият съд не е проверил дали апелативният състав е допуснал грешка при прилагане на правото във връзка с процесуалния

въпрос относно тежестта на доказване. Посоченото правно основание има самостоятелно значение като цяло в правото относно марката на Общността. Това обръщане на обичайната тежест на доказване, което нарушава общите принципи на правото, може да стане част от релевантната съдебна практика. Дори само поради тази причина решението на апелативния състав и обжалваното съдебно решение трябва да бъдат отменени.

Второ правно основание: Общият съд също е обвързал неправилно тежестта на доказване

Общият съд също е обвързал тежестта на доказване и е задължил Voss да представи конкретно доказателство, че регистрираната от него марка има отличителен характер, вместо тази тежест да бъде изключително за Nordic Spirit AB, който е страна, искаща отмяна и оспорваща валидността на регистрирана марка на Общността. В това отношение Общият съд се позовава на съдебната практика не относно регистрираните марки, а относно заявките за регистрация на марки, които не се ползват от презумпцията за валидност, за разлика от марката на Общността, регистрирана от Voss. Това съставлява явно нарушение на правилата, които гарантират справедлив съдебен процес, както и на член 99 от Регламента относно марката на Общността (¹) и на правило 37, буква б), iv) от Регламента за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (²), което само по себе си е достатъчно за отмяната на спорното решение.

Трето правно основание: неправилно определяне на правилата и обичаите в сектора, което съставлява нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността

В точка 45 Общият съд правилно е посочил, че е необходимо да се провери дали оспорваната марка на Общността се отклонява значително от правилата и обичаите в релевантния сектор. Следователно анализът на това дали триизмерна марка има отличителен характер изисква на първо и основно място да бъдат разгледани „правилата в сектора“, за да се определи дали потребителите могат да направят разграничение между определена триизмерна марка и марките на други предприятия.

Това определяне от страна на Общия съд обаче далеч не се припокрива с добре обоснованото определение за „правилата“ на сектора на напитките. Установените от Общия съд признаци, свързани с правилата в сектора, на първо място са погрешни от фактическа страна (прави се позоваване на несъществуваща „цилиндрична част“) и освен това са толкова неясни и общи, че ако бъдат приложени, нито една бутилка за напитки не би могла да отговори на критерия за отличителен характер (нито дори прочутата бутилка на Кока-Кола, ако беше предмет на жалба за отмяна). Обратно на това, отделът по заличаването правилно е определил правилата в сектора.

По-нататък, в точка 36 от Решение R-2465/2011-2 от 1 февруари 2012 г. (преписка Freixenet/CXВП) апелативният състав приема, че „нито проверителят, нито съставът предварително са представили документи, които съдържат данни за действителното състояние на пазара към датата на подаване на заявката и не са установили, нито са посочили конкретни примери за еднакви или подобни бутилки, които се използват регулярно в сектора преди посочената дата. Този пропуск е достатъчно основание за уважаване на жалбата.“ Следователно, тъй като не е дал конкретни